Przybądźcie na Wielkie Zebranie Właścicieli R[illegible]u kina

„Świt", ul. Straszewskiego 18. Sala Niebieska II. p. dn. 13 marca o 3[30] pop.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Rok III. Numer okazowy BEZPŁATNY.

Kraków, marzec 1932 r. Nr. 1.

INFORMATOR
dla Właścicieli Realności

Organ Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa
oraz Izby Własności Nieruchomej Miejskiej dla Województwa Krakowskiego.
Siedziba Towarzystwa Wł. Realn. i Izby: Kraków, Plac Szczepański 2, Nr. tel. 146-78.

Redakcja i administracja: Kraków, Plac Szczepański 2, Nr. tel. 146-78. — Konto P. K. O. Nr. 410.545.
Redaktor: Dr. Maksymiljan Kornreich.

Cena abonamentu:

abonament kwartalny	1.50 zł
„ półroczny	3.00 „
„ roczny	6.00 „

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 gr
Cała strona	200 zł
Pół strony	100 „
Ćwierć strony	50 „
Jedna ósma strony	25 „

Baczność Właściciele Realności!

W niedzielę, dnia 13 marca br. o godzinie 3[30] popoł. odbędzie się w gmachu kina „Świt", ul. Straszewskiego 18, w Sali Niebieskiej II. p.

Wielkie Zebranie Właścicieli Realności

dla omówienia

Katastrofalnego położenia właścicieli realności.

Na zebraniu wygłoszoszone zostaną następujące przemówienia:

1). **Zagajenie,** — wygłosi **Prezes Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa Dr. Józef Steinberg.**

2). **Zastępstwo właścicieli w ciałach samorządowych, — Prezes Izby Wojewodzkiej Własności Nieruch. Dr. Juljan Gertler.**

3). **Magistrat i władze skarbowe wobec właścicieli realności — prezes Dr. J Steinberg.**

4). **Kryzysowe podatki i dodatki, — Dyrektor biura Tow-a Właścicieli Realności Dr. Maksymiljan Kornreich.**

5). **Drożyzna prądu, — Wiceprezes Towarzystwa Dyr. Henryk Askenase.**

6). **Niedomagania sądu** w sprawach mieszkaniowych i czynszowych, — **Dr. Leon Geldwerth.**

Po przemówieniach odbędzie się **dyskusja.**

Ze względu na **ważność i aktualność** spraw powyższych, **upraszamy właścicieli realności o liczne, masowe przybycie.**

Wydział Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa.

Stanowisko właścicieli realności wobec należytości wodociągowych.

Dotychczasowe wymiary należytości wodociągowych w Krakowie opiera Magistrat na ustawie wodociągowej krajowej z r. 1899. — Obecnie zaczynają się na Radzie Miejskiej zarysowywać poglądy że ust. o podat. wodoc. została uchylona ustawą o zasileniu finansów komunalnych. — Zanosi się zatem na gruntowną zmianę stosunków wodociągowych w Krakowie, gdyż wymiary oparte na uchylonej ustawie wodociąg. zawisły w powietrzu. Oddajemy w tej sprawie głos wybitnemu znawcy spraw wodociągowych w Krakowie, RADCY Dr. JÓZEFOWI STEINBERGOWI. — (Red.)

Wobec poglądów w Radzie M. że krakowska ustawa wodociągowa przestała obowiązywać, należy stanąć na bazie opłat wodociągowych, przewidzianych w ustawie o tymczasowym uregulowaniu finansów samorządowych z r. 1923 i nast.

Dotychczasowa krakowska ustawa wodociągowa mogła mieć pewne uzasadnienie dla pierwszego powszechnego urządzenia instalacyj wodociągowych w mieście Krakowie. Dzisiaj kiedy wodociągi z szeroko rozgałęzioną siecią na całym obszarze miasta istnieją, ustawa ta powinna być radykalnie zreformowana, w kierunku traktowania w opłatach za wodę właścicieli realności na równi z wszystkimi innymi mieszkańcami miasta. Niesłuszne ciężary, które z ustawy wodociągowej ponoszą właściciele realności możnaby streścić w następujących punktach:

1) opłacanie podatku wodociągowego, za wszystkich lokatorów, bez względu na to czy właściciel ściągnął czynsz od lokatora lub nie. 2) opłacanie podatku wodociągowego za lokale niezamieszkane. 3) opłacanie podatku wodociągowego z różnych objektów, które sieci wodociągowej nie posiadają i z wody wogóle nie korzystają. 4) administracyjne kłopoty i konieczność zachodów oraz strata czasu każdego pojedynczego właściciela realn. przy staraniach o odpis podatku za próżnostanie lokali względnie z powodu przepadku czynszu. 5) wszelkie zmiany czynszów wymagają ciągłych fasyj, a podstawa wymiarowa jest ciągle płynna. 6) również kłopoty przysparza zgłaszanie liczby mieszkańców dla ustalania kontyngentu wody w stosunku 50 litrów na głowę, i dobę. 7) jedną z najprzykrzejszych czynności jest rozliczanie tak zwanej nadwyżki wody, której z reguły żaden lokator płacić nie chce, uzasadniając wszelkiemi możliwemi argumentami, że właśnie on jak najmniej zużywa wody. 8) najdotkliwszą, a gospodarczo nie uzasadnioną jest bezpośrednia materjalna odpowiedzialność właściciela wobec Magistratu za stałe opłaty wodociągowe. Zapewnione przez ustawę prawo regresu do lokatora daje jedynie perspektywę na długi i kosztowny, a w większości wypadków bezskuteczny proces z lokatorem.

Wprowadzenie nowego unormowania kwestji wodociągowej w Krakowie winno uwzględniać następujące zasady:

a) Znosi się podatek wodociągowy z podstawy czynszowej, a zaprowadza się opłaty wodociągowe w stosunku do faktycznego zużycia. b) Zużycie wody winno być ujęte wodomierzem dla każdego konsumenta wody. Gdy połączone to jest ze znacznym kosztem i zmianą dotychczasowego systemu, można to przeprowadzić sukcesywnie z rozłożeniem tych inwestycyj na dłuższy czasokres. W nowych realnościach może to być robione odrazu przy zakładaniu instalacyj wodociągowych. c) Wprowadza się zasadę, że za wodę odpowiada Magistratowi bezpośrednio konsument (lokator). Wodociąg miejski jako przedsiębiorstwo publiczne musi także ponosić ryzyko z powodu ewentualnej nieściągalności należytości za wodę d) Wobec tego, że wedle ustawy o ochronie lokatorów w większości realności krakowskich należytość za wodę w wysokości 4% objęta jest tak zwanym czynszem ustawowym z r 1914, z chwilą zaprowadzenia bezpośredniej odpowiedzialności konsumentów za wodę, każdy z lokatorów opłacający bezpośrednio Magistratowi należytość za wodę, będzie mógł odnośną kwotę (w wysokości 4% czynszu) potrącić z czynszu wpłacanego właścicielowi realności. Ci zaś z lokatorów w starych domach, którzy płacą podatek wodociągowy odrębnie (umownie poza czynszem), oraz lokatorzy nowych domów będą go uiszczać zarządowi wodociągów bezpośrednio. e) Wymiary podatku wodociągowego na poszczególnych lokatorów (konsumentów) oraz inkaso opłat może Magistrat M. Krakowa uskuteczniać równocześnie z podatkiem lokatorskim. Zależnie od okoliczności, tam gdzie zainstalowane będą wodomierze, odczyty i inkaso będą mogły odbywać się tak, jak przy zużyciu prądu elektrycznego i gazu. f) Wodomierze winien ustawiać bezpłatnie Zarząd wodociągów miejskich, gdyż koszt z tem połączony winien być skalkulowany w cenie dostarczanej wody. g) W realnościach w których znajdują się wspólne kurki dla całych realności lub większych części, opłaty byłyby odpowiednio ryczałtowane na poszczególnych konsumentów z bezpośrednią ich odpowiedzialnością wobec Magistratu. h) Związany koszt z instalacją wodomierzy da się przeprowadzić bez większego uszczerbku finansowego dla Miasta przez zaprowadzenie kaucji od poszczególnych konsumentów wody, tak jak np. praktykuje to Gazownia Miejska przy gazomierzach. Przyjmując 40.000 lokatorów oraz kaucję po 15 zł. otrzymywałoby się kapitał w sumie 600.000 zł. Dla poszczególnych lokali kaucja ta mogłaby pozostawać stale i jeden lokator przejmowałby ją od drugiego, a Zarząd wodociągów prowadziłby jedynie jedynie ewidencję konsumentów.

Postulaty:

1) Przy ryczałtowaniu kontygent wody 75 litrów na głowę i dobę — względnie stosowna ilość na poszcze-

Wymiary podatku od nieruchomości i wodociągowego. Zeznania o dochodzie.

W najbliższych dniach doręczone zostaną właścicielom realności nakazy płatnicze na państwowy podatek od nieruchomości (wraz z dodatkiem gminnym) oraz na podatek wodociągowy (opłatę wodociągową)

Przeciw obu tym wymiarom t. j. podatku od nieruchomości i wodociągowego przysługuje prawo wniesienia odwołania, do dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu, które należy wnieść do dziennika podawczego Magistratu. (Każde odwołanie w osobnem podaniu.)

Podstawą wymiaru podatku od nieruchomości, jest czynsz płacony wedle ustawy o ochronie lokatorów wzgl. umówiony (bez opłat dodatkowych, z potrąceniem mieszczącego się ew. w czynszu przedwojennym podatku wodociągowego), a przy nowych domach (o ile nie są wolne od podatku) czynsz umowny. Jeśli ktoś zajmuje pomieszczenie bezpłatnie, to podstawą wymiaru jest wartość czynszowa przedwojenna lub obecna (przy nowych domach) Stopa podatkowa wynosi w r. 1932 18·2°/o. (W domach, w których roczny czynsz nie przekracza 1.000 zł. — 14·7°/o.)

O uwolnieniu od podatku nowych domów, należy **osobno** prosić Magistrat, przedkładając potrzebne załączniki.

Podstawą wymiaru podatku wodociągowego jest czynsz wzgl. wartość czynszowa ustalona dla wymiaru podatku od nieruchomości a przy nowych domach czynsz zeznany wzgl. oszacowany przez Magistrat lub wartość czynszowa. Przy starych domach potrąca się z podstawy wymiaru — 4°/o. Stopa podatku wynosi 5°/o.

Do odwołań od obu podatków można załączyć pisemne potwierdzenia lokatorów, jaki czynsz opłacają.

Do 1 maja b. r obowiązani są właściciele realności wnieść do właściwego Urzędu Skarbowego na urzędowym formularzu zeznanie (fasję) na rok podatkowy 1932. Kto nie złoży zeznania narazi się na grzywnę, a nadto nie będzie się mógł bronić w postępowaniu wymiarowem przed niesłusznym wymiarem.

Biuro Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, Plac Szczepański 2, wydaje właścicielom realności urzędowe druki, oraz sporządza fasje i odwołania.

Zabezpieczenie i uprzywilejowanie pretensji czynszowej wedle obowiązującego ustawodawstwa.

W czasie panującego obecnie kryzysu, ważną jest znajomość przepisów, jak zabezpieczyć zaległy czynsz. O tem traktuje poniższy artykuł.

Prawie wszystkie ustawy cywilne a między niemi także ustawa cywilna austrjacka z r. 1812 w Polsce na ziemiach b. zaboru austrjackiego obowiązująca, zawiera postanowienia przyznające pretensji najmodawcy z tytułu czynszu najmu uprzywilejowane stanowisko. To uprzywilejowane stanowisko przedstawia się następująco.

I. Najmodawca nabywa dla swej pretensji czynszowej prawo zastawu na urządzeniu domowem i ruchomościach wniesionych do lokalu najętego, z ustawy, **przez sam fakt wniesienia** tych rzeczy do lokalu najętego. Przedmiotem zastawu tego są nie tylko rzeczy przez samego lokatora wniesione, lecz także **ruchomości należące do jego krewnych we wspólnem gospodarstwie z nim żyjących, ale tylko o tyle, o ile wogóle podlegają zajęciu.** A zatem **nie służą najmodawcy jako zabezpieczenie** dla czynszu najmu, rzeczy **oddane lokatorowi w przechowanie lub komisową sprzedaż,** ani też rzeczy, któ e wedle ordynacji egzekucyjnej (§ 251) **jako niezbędnie konieczne do gospodarstwa, wykonania zawodu** i tp egzekucji wogóle nie podlegają. — Z chwilą zatem wniesienia rzeczy do najętego lokalu nabywa najmodawca na tych rzeczach pierszeństwo prawa zastawu przed wszystkiemi wierzycielami, którzy po tej chwili czyto w drodze umowy czyto w drodze zajęcia sądowego prawo zastawu na tych rzeczach nabędą, choćby najmodawca nawet jeszcze ani skargi o zapłatę czynszu nie wniósł ani też nie uzyskał w drodze sądowej zastawniczego opisania tych ruchomości tj. spisania ich w protokole przez organ sądowy.

II. Prawo zastawu najmodawcy na ruchomościach wniesionych przez najmobiorcę (lokatora) trwa tak długo, jak długo te ruchomości w mieszkaniu względnie lokalu najętym się znajdują i gaśnie z chwilą usunięcia ich z mieszkania, wzgl. lokalu najętego. — Usunięcie rzeczy z lokalu może nastąpić z następujących przyczyn: 1) z powodu zarządzenia sądowego przy egzekucji np. z powodu oddania w przechowanie lub przeniesienia ich do hali licytacyjnej; 2) z powodu przeprowadzenia się lokatora i zabrania ze sobą rzeczy lub w razie dobrowolnej sprzedaży i wydania rzeczy nabywcy. W pierwszym wypadku najmodawca uchroni się od utraty zabezpieczenia na rzeczach przenoszonych przez to, że w ciągu dni 3 zgłosi swą pretensję o czynsz najmu do sądu. W drugim wypadku przysługuje najmodawcy, którego czynsz nie jest zapłacony ani zabezpieczony, prawo zatrzymania rzeczy najmobiorcy ewentualnie nawet siłą; winien atoli w tym wypadku w ciągu 3 dni uczynić w sądzie wniosek o zastawnicze opisanie ruchomości zatrzymanych. — Przezorny najmodawca nie będzie oczywiście czekał z zabezpieczeniem swej zalegającej pretensji czynszowej, aż lokator będzie wynosił rzeczy z lokalu najętego lecz postara się zawczasu o zastawnicze opisanie ruchomości w lokalu jeszcze się znajdujących, co z reguły przy równoczesnem wniesieniu skargi o czynsz może nastąpić. — Takie zastawnicze opisanie urzą-

gólne mieszkania. 2) Wodociąg pracować winien jak ekonomiczniej, a wodę kalkulować po cenie własnej z minimalną nadwyżką na cele rozbudowy, rezerwy etc. 3) Za wodę używaną na cele publiczne (skrapianie ulic, placów chodników etc.) nie mogą odpowiadać i ponosić kosztów tylko właściciele realności, ale ogół mieszkańców. 4) Biura i lokale handlowe winny również otrzymywać kontygent wody w tej samej proporcji jak wypadałoby przy użyciu odnośnych lokali na cele mieszkaniowe.

---

dzenia domowego lub innych ruchomości lokatora (skoro prawo zastawu przysługuje najmodawcy już z ustawy,) daje najmodawcy o tyle pewniejsze zabezpieczenie, że stwierdza jakie ruchomości w danej chwili w mieszkaniu lub lokalu się znajdowały a nadto naraża najmobiorcę usuwającego te rzeczy po zastawniczem ich opisaniu na odpowiedzialność karną.

Zaznaczyć należy, że wedle orzecznictwa sądowego w razie przeniesienia rzeczy czyto dla oddania ich w przechowanie sądowe czyto dla sprzedaży ich w hali licytacyjnej, prawo zastawu na tych rzeczach, choćby nawet nie nastąpiło zastawnicze opisanie obejmuje gwarancję nietylko dla pretensji z tytułu czynszu już zapadłego ale także z tytułu czynszu jeszcze niepłatnego a przypadającego za czas przez który najem w razie natychmiastowego wypowiedzenia najmu jeszczeby trwał. To samo zabezpieczenie które służy pretensji o czynsz, przysługuje także pretensji o zwrot zapłaconego za lokatora podatku wodociągowego, odsetkom zwłoki oraz koszt sporu.

III. Prawo zastawu dla czynszu najmu z przynależytościami ma — jak to wyżej zaznaczono — pierwszeństwo przed prawem zastawu innych wierzycieli, po wniesieniu rzeczy do lokalu powstałych. Jeśli zaś rzeczy wniesione do mieszkania były już poprzednio przez innych wierzycieli zajęte, to ich prawo zastawu, jako wcześniej powstałe, ma oczywiście pierwszeństwo przed prawem zastawu najmodawcy. Taksamo ma dawny najmodawca pierwszeństwo dla swej pretensji czynszowej o ile uzyskał na rzeczach tych zastawnicze opisanie wówczas, gdy jeszcze się znajdowały w lokalu przezeń wypuszczonym w najem, lub uzyskał zajęcie egzekucyjne zanim zostały wniesione do nowego lokalu.

IV. Normalnie przysługuje najmodawcy pierwszeństwo dla czynszu najmu bez względu na długość czasu na jaki najem trwał, z jedynem zastrzeżeniem przedawnienia. Natomiast w razie konkursu najmobiorcy pierwszeństwo te przysługuje najmodawcy tylko za przeciąg jednego roku licząc od dnia otwarcia upadłości.

Dr. Leon Geldwerth.

Kronika.

Dozorcy. Tow. Wł. Real. W. Krakowa wypowiedziało dotychczasowe warunki pracy i płacy dozorców, żądając zniżenia ich płac oraz 3 mies. wypowiedzenie.

Drożyzna prądu. Ponadto wniesiony został do Prezydjum Miasta Memorjał, wskazujący na niesłuszną drożyznę prądu elektrycznego.

Redakcja Dziennika Rozporządzeń m. Krakowa zmieniła w tym roku system wydawania tego dziennika, — w treści mianowicie poza częścią urzędową, wprowadzono w części nieurzędowej dział ogłoszeń o zapotrzebowaniu Gminy na wszelkie roboty, dostawy i t. p. działy informacyjne, wykaz konsensów na użytkowanie nowo wzniesionych budynków, oraz nowy dział anonsów firm handlowych i przedsiębiorstw przemysłowych. Dziennik będzie wychodził regularnie co miesiąc. Cena jednego egzemplarza zamiast 3 zł. wynosi 1 zł. Prenumerata roczna wynosi 1 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.)

Kiedy lokator ma płacić za wodę?

W myśl ustawy lokatorskiej, oraz w myśl ustawy wodociągowej i stosowanej praktyki, sprawa podatku wodociągowego i opłat za wodę w Krakowie, da się ująć następująco:

1). O ile tzw. podstawowe komorne płacone w czerwcu 1914 r. obejmowało obok czynszu także i ówczesny 4% gminny podatek płacony za budowę i utrzymanie wodociągów, to lokator wykazujący ten stan rzeczy, płacąc czynsz zgodnie z ustawą lokatorską, nie jest już obowiązany dziś do odrębnej zapłaty podatku, gdyż mieści się on już w płaconej kwocie czynszu.

2). Wobec tego, że Magistrat M. Krakowa od 1 stycznia roku 1929, podwyższył ten **gminny podatek** wodociągowy z dawnych 4% na 5%, różnicę 1% winien ponosić lokator, na podstawie obowiązującej ustawy wodociągowej, bo wszak nawet, jeśli czynsz przedwojenny ugodzono wraz z podatkiem wodociągowym, to ten czynsz jako zasadniczy z czerwca 1914 tej podwyżki podatku o 1% nie obejmuje.

3). Opłatę za używanie wody (t. zw. nadwyżkę zużycia wody) winien ponosić lokator, a to: a) jeśli właściciel udowodni mu nadmierne zużycie wody, b) jeśli używa wodę na cele przemysłowe, a nie ma własnego wodomierza (jeśli ma własny wodomierz, płaci bezpośrednio Magistratowi.) — To stanowisko zajął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 1. X. 1930 III. 1. Rw. 582|30 Kraków Cg I a. 371|28.

4). O ile tzw. podstawowym czynszem z czerwca 1914 było objęte tylko czyste komorne bez podatku wodociągowego, wówczas podatek ten winien ponosić odrębnie lokator, względnie zwrócić go właścicielowi jako bezpośrednio wobec Magistratu odpowiedzialnemu w całej obecnej wysokości tj. 5%. Również powinien go ponosić w całości lokator, jeśli umownie do tego się zobowiązał, bez względu na to, czy umowa nastąpiła przed, czy po wejściu w życie ustawy lokatorskiej w r. 1924.

Potwierdza to również zasada prawna ustalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 stycznia 1931 roku II Bc 1044|30, oraz orzeczenie Sądu Najwyższego z dn. 18. grudnia 1930, III R 590|30 Nr. 323: „Zaciągnięty ważnie przez lokatora przed wejściem w życie ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 Nr. 39 poz. 406 Dz. U. Rz. P. umowny obowiązek opłacania podatku wodociągowego nie ustaje ani z mocy art. 33-go ani z mocy przepisu art. 7. ust. 2 wspomnianej ustawy, choć komorne osiągnęło 75% podstawowego komornego".

5). Na podstawie ustawy z 14. III. 1928 Dz. U. Nr. 31, poz. 297 lokator obowiązany jest płacić całą należytość za wodę, oraz za kanalizację w tych domach, które po dniu 1. czerwca 1924 zostały skanalizowane względnie połączone z wodociągiem miejskim.

Noworoczne żniwo podatkowe.

Z Nowym Rokiem 1932 r. opadły na barki właścicieli realności nowe ciężary podatkowe a mianowicie:

1) Pociągnięcie do wymiaru podatku od nieruchomości, tych nieruchomości, które przy wymiarze opuszczono lub niewłaściwie uwolniono, lub co do których okaże się, że wymiar jest za niski wskutek później ujawnionych nowych konkretnych i faktycznych okoliczności.

2) kryzysowy dodatek do podatku od nieruchomości.

3) kryzysowy dodatek do podatku dochodowego.

4) podwyższony podatek od lokali.

5) podatek od energji elektrycznej.

Wszyscy właściciele powinni we własnym dobrze zrozumianym interesie zaznajomić się z przepisami tych nowych ważnych ustaw! W tym celu Towarzystwo Właścicieli Realności W. Krakowa urządza w niedzielę dnia 13 marca b. r. o godz. 3·30 popoł. w gmachu kina „Świt" ul. Straszewskiego 18, w Sali Niebieskiej na II. p. wielkie zebranie właścicieli realności, na którem dyrektor biura Towarzystwa, adwokat Dr. Maksymilian Kornreich wygłosi przystępny referat o powyższych ustawach z praktycznemi informacjami, o przysługujących właścicielom realności ulgach podatkowych, uwolnieniach niektórych domów od kryzysowych dodatków, o skutkach prawnych, służących celem obrony przed niesłusznym wymiarem, o odpisaniu i umorzeniu podatków w razie nieściągalności czynszu od lokatora, ciężkiego położenia właściciceli realności lub próżnostania i td.

Na marginesie.

Jak Magistrat w Krakowie traktuje właścicieli?

Kochany „Informatorze!"

Wynająłem lokatorowi w moim domu ubikację posiadającą 3 ściany murowane, a jedną drewnianą — na magazyn. Ubikacja ta nie może mieć pieca, gdyż w żadnej ze ścian niema komina. Lokator bez mojej wiedzy i bez zezwolenia Magistratu wstawił sobie do tej ubikacji piec żelazny z długiemi rurami poprzez ściankę drewnianą, łącząc go ze swoją przyległą kuchnią. Na doniesienie lokatora że mu piec dymi, Magistrat rezolucja z 30|I 32 L. B a Insp. 785|I. A. każe mi usunąć ów piec żelazny, a wstawić w jego miejsce piec kaflowy!! Jak ja mogę to uczynić, skoro to nie jest mój piec, i dlaczego mam lokatorowi robić prezent z kosztownego pieca kaflowego, skoro piec taki nie był przedmiotem umowy?! Właściciel.

Do P. T. Właścicieli Realności!

Wydział Towarzystwa Właścicieli realności Wielkiego Krakowa, Plac Szczepański 2, zwraca się z uprzejmą prośbą do Szan. swych członków o wyrównanie składek członkowskich za rok ubiegły, oraz o regularne wpłacanie tychże w dalszym ciągu. — Posyłany inkasent wraca z próżnemi rękoma i donosi że niektórzy członkowie każą przyjść drugim razem, niektórzy obiecują że sami zapłacą w biurze, a inni wprost lekceważą sobie tę sprawę i nie płacą.

Nieregularne płacenie przez członków składek, tamuje działalność Towarzystwa, i szkodzi ogółowi członków, gdyż powinno się zrozumieć, że Towarzystwo ma wydatki, połączone z utrzymaniem biura i swoją rozległą działalnością, która coraz więcej się rozszerza i że wydatki te muszą być regularnie opłacane, jeżeli praca ma iść należycie, tembardziej że składki są to drobne kwoty i że każdy zgóry winien być przygotowany na to, że jeżeli przystąpił do Organizacji i wymaga od niej porady i pomocy obowiązkiem jest jego spełniać to do czego się zobowiązał, tj. płacić regularnie swoje wkładki. — Wydział Towarzystwa Właścicieli Realności apeluje tą drogą do wszystkich członków, którzy zalegają ze składkami, ażeby najdalej w ciągu kwietnia 1932 zaległości te wyrównali.

Wydział Tow-a ocenia w całej mierze ciężkie położenie obecne właścicieli realności, jednak w chwili obecnej, kiedy coraz to nowe niebezpieczeństwa grożą własności nieruchomej, wymagana jest zwiększona czujność i wydajniejsza praca. — Z wkładek członkowskich część przelewa Towarzystwo do Centralnego Związku w Warszawie na cele akcji na gruncie warszawskim w rządzie i u innych miarodajnych czynników, a nadto Towarzystwo przy pomocy Prezydjum i Członków Wydziału, oraz przez swoje biuro i za pośrednictwem „Informatora" rozwija działalność informacyjną, propagandową i prowadzi walkę o prawa właścicieli realności na gruncie krakowskim.

Bez odpowiednich funduszów zaś, cała akcja Towarzystwa jest uniemożliwiona.

Wydział Towarzystwa Właścicieli realności Wielkiego Krakowa.

Wydawca: Towarzystwo Właścicieli Realności W. Krakowa, Pl. Szczepański 2. — Redaktor odpowiedzialny: Dr. Maksymiljan Kornreich.
Drukarnia M. Lenkowicza, Kraków, Meiselsa 4. — Telefon 120-96.